

LIBRIS

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

IONESCU, PAUL

Spărgătorul de gheață : poezie / Paul Ionescu. -

Dej : Neuma, 2026

ISBN 978-630-357-026-6

821.135.1

Paul Ionescu

**SPĂRGĂTORUL
DE GHEAȚĂ**

Poezie

Editura
NEUMA
2026

stări meditative. Debutul în poezie l-a făcut o dată cu apariția mai multor poeme în diverse reviste literare.

Deși nu mai este la prima tinerețe, încurajat fiind și de socrul său, poetul vâlcean Vasian Mircescu dar și de o parte dintre colegi, publică acest prim volum de versuri, o carte de debut ce conține poeme scrise în vers liber, experimentând o paletă generoasă de trăiri, sentimente ale vieții care i se întind la picioare cu voluptate asemeni unei prețioase blăni de material poetic.

Cuprins

Cuvânt înainte	5
masificare	7
mlaștina	8
te poți numi	9
câteva dâre	10
rugină	11
o altă cameră	12
poem de dragoste	13
vântul singurătății	15
caravana oglinzilor	16
fiarele lumilor	17
spărgătorul de gheață	18
polițistul	19
doi tineri	20
strada Zarafi	21
o schelă	23
fereastra	25
narcoman	26
firul de lumină	27
fluturi-leopard	28
frunza	29
tu spui	30
meniu	31

masificare

pe bulevardul Unirii
zgomotul mașinilor îmi inundă timpanul
ca un început de otită
becurile stâlpilor proaspăt aprinse
mă transformă într-un licurici
alb-negru
alb-negru
noroc că strada e pustie
căci altfel m-aș pierde
în șirul celorlalți licurici

mlaștina

discutam cu un coleg
despre poezie, despre tendințele ei
cum mă dezobișnuisem în sfârșit să decojesc
coaja poeziei de metafore și sensibilități
dar pe măsură ce vorbeam
mă afundam cu cizmele rupte
într-o mlaștină
mă mânjiseam tot
pe gură, pe mâini, pe piept
de lungi noroaie
abia la marginea discuției
mi-am dat seama de un lucru
poezia fără sensibilitate este altceva
este de exemplu o iarbă din care
iarna înfrigurată trage un fum verde

te poți numi

scriitor
dacă îți place să muști
din cotorul noptilor pe bulevarde
orice bordură trecută
te va face mai încrezător
o enigmă portocalie
va vea grijă să îți vorbească
așa că fii liniștit
nu vei fi singur

câteva dâre

seară de octombrie
cu frunzele sângerând
pe crengi
la masă cu un amic
împletim macrameuri de baliverne
timp frivol -
nimic filosofal
doar câteva dâre de îngeri rătăciți
pe fundal o voce ușoară
ruptă din clasa lepidopterelor
ne anunță că ziua ni s-a consumat
ne-am conformat
am îmbrăcat aripile
și am tulit-o

rugină

mă plimbam prin parc
și văzând ocrul tăvălit al frunzelor
dând foc asfaltului și ierbii
ca într-un tablou simbolist
- Portretul Adelei Bloch-Bauer I
Gustav Klimt (1903-1907)-
mă gândeam
la toamnă
viața ni se scurge într-un trup de lebădă
și de multe ori nu băgăm de seamă
grația acestei păsări

o altă cameră

aerul miroase a lună decrepită
pe jos praf în fire deșartice
o mochetă verde cu urme de pat
ca o simeză abandonată de tablouri
un păianjen la colț tocmai sughe o muscă
un bec chior atârână din tavan
pe două sârme
deasupra mesei un colț de oglindă
cu o șurubelniță și câteva șuruburi
o singură priză și ea scoasă din perete
cu praful de două degete acoperită
fereastra tace, cu geamul pe jumătate spart
trântesc ușa, plec
către hotelul unde mi-am luat o altă cameră

poem de dragoste

albastrul din aer taie cu aripi geroase
la calculator plâng corzile chitarei
rar câte un turist zgribulit
să întrebe ce poate vedea în oraș
pe timpul iernii orașul ăsta
pare un fulg murdar de zăpadă
timpul meu atârână pe un copac
cu o labă scuturând aerul
în așteptarea prăzii
iau un pix și scriu un poem de dragoste...
odată a intrat în camera de lucru
o antilopă
cu ale ei coarne fluturând pe spate
o alegorie de forma unei victorii
mâinile ei sunt din aluatul zăpezii de afară
iar sus pe trup
miroase lanul de grâne
unde iepurii fac dragoste vara
prin rapița treierată de lamele soarelui
prada mea a venit
mai fierbinte decât silueta unei zeițe
și ne-am iubit
pe străzile cu nume de capitale